אור לשמים — וזאת הברכה

תורה ציוה לנו משה מורשה קהיל(ו)ת יעקב (לג, ד). ונקדים לפרש הפסוק (בראשית א, כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו, ויש לדקדק כפל הלשון, ויברא אלהים את האדם בצלמו ותו בצלם אלהים ברא אותו. דהנה כשעלה ברצונו הפשוט לברוא את האדם היה יכול להנתן בו כל אלהותו ית"ש בלי [מ]סך, רק בשביל שלא יהיה ביטול מציאות הוצרך להיות ע"י מסכים והשתלשלות עולמות. וזפ"ה ויברא אלהים את האדם בצלמו, לשון צל, שהוא רק נדמה ואינו ממש הדבר.והנה כמו שע"י הצל מובן ממש הדבר, כמו כן ע"י האדם שהוא רק בחינת צל מאלהותו ית"ש כביכול. וניחא נמי כפל הלשון שזכרנו, ויברא אלהים את האדם בצלמו, דהיינו שברא האדם קדמון. ברא אותו, קאי על כל האדם הבא לטהר ורוצה ליכנס בעבדותו ית"ש, נמשך ג"כ עליו צלם אלהים.והנה מה שהאדם יכול להשיג, ביותר יכול להשיג ע"י התורה, וזפ"ה תור"ה צ"וה ל"נו מ"שה ר"ת צלם, דהיינו שע"י [התורה] ביותר יוכל האדם להשיג צלם אלהים, וכל התורה כולה שמותיו של הקב"ה (זח"ב פז.), וזהו (דברים כח, י) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, שהם רואים עלינו צלם אלהים יראים מאתנו. ועל ידי זה שיומשך עלינו צלם אלהים נזכה להשגחה ושפע מעינא פקיחא, וזה משה ר"ת ממכו"ן שבת"ו השגי"ח. מורשה קהל(ו)ת יעקב, ועוד נזכה לקיבוץ גליות במהרה בימינו אמן: